

SCHIMBÂND POZIȚIILE

Slăvit să fie Domnul! Haideti să deschidem Bibliile la Ezechiel 28.12-15:

„Fiul omului, fă un cântec de jale asupra împăratului Tirului și spune-i: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Ajunseseși la cea mai înaltă desăvârșire, erai plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe.

Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu, și erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonix, cu topaz, cu diamant, cu hrisolit, cu onix, cu iaspis, cu safir, cu rubin, cu smarald și cu aur; timpanele și flautele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua când ai fost făcut.

Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare.

Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua când ai fost făcut până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine.”

Dumnezeu să binecuvânteze citirea Cuvântului Său. Doresc să continuăm în același ton ca până acum având în vedere că am vorbit despre marea luptă finală, despre poziția noastră și despre puterile care se opun. De aceea, am intitulat mesajul din seara aceasta „**Schimbând pozițiile**”, și nădăjduiesc că pe măsură ce vom merge mai departe, vom înțelege aceste lucruri. Cred că în urmă cu un an, am mai predicat despre subiectul acesta și l-am frânt în bucăți. Dar vreau să-l aducem din nou în discuție din perspectiva celor vorbite până acum.

Să mergem la Isaia 14 pentru a citi versetul 12:

„Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor!”

Fratele Branham a vorbit despre aceasta în mesajul **Cea mai mare bătălie care s-a dat vreodată**, unde a spus:

„Această primă mare bătălie care s-a dat vreodată, a început în cer când Mihail și Îngerii Săi au luptat împotriva lui Lucifer și a îngerilor săi. Prima bătălie a început și s-a dat în cer. Așadar, păcatul nu-și are originea pe pământ, ci în ceruri.”

Este foarte important ca noi să reținem aceasta. De aceea, a trebuit să existe o împăcare între cer și pământ.

„Apoi, a fost aruncat jos din cer, izgonit din cer, pe pământ, și a căzut asupra ființelor umane. Atunci, bătălia dintre îngeri a devenit o bătălie umană, iar Satan s-a ridicat să distrugă creația lui Dumnezeu, ceea ce a creat Dumnezeu pentru Sine. Satan a venit pentru a nimici aceasta. Acesta a fost scopul său: să-l distrugă. Atunci, bătălia a început aici pe pământ, a început în noi, și s-a dat încă de atunci.”

Trebuie să înțelegem că vorbim despre același război. Acesta nu este un război nou, ci este o continuare a războiului din cer, iar eu aș spune: este tot un război ceresc, dar are loc în noi. Amin! De aceea, fratele Branham ne-a spus: *„Într-o zi veți afla că atunci când veți merge în ceruri, nu veți zbura undeva; cerul este chiar aici, doar că se mișcă cu o viteză mult mai mare, ca o dimensiune mai rapidă.”*

Așadar, când spunem că este un război ceresc, nu vorbim despre faptul că noi suntem aici pe pământ, iar cerul este undeva acolo sus, departe de tot. Nu! Cerul este aici. Este o altă dimensiune, care se mișcă mai repede, dar influențează ceea ce se petrece aici. Așadar, această luptă încă are loc în locurile cerești. Noi știm aceasta din Scriptură pentru că noi nu ne războim cu carnea și sângele, ci cu căpeteniile, cu domniile și puterile din locurile înalte, acestea fiind locurile cerești.

Astfel, noi știm că bătălia are loc încă în locurile cerești, dar are loc în noi, în locurile cerești cu influențe care lucrează în noi. Aș spune că noi suntem câmpul de luptă și avem un rol instrumental în ceea ce are loc în noi.

Să mergem la Apocalipsa 12. În timp ce privim la aceste lucruri, nădăjduiesc că nu vom privi înapoi la ce s-a întâmplat și nici înainte la ce se va întâmpla, ci suntem treji și recunoaștem ceea ce se petrece chiar acum. Nu este ca și cum am spune: „O luptă a avut loc în cer și va mai fi o luptă la sfârșitul tuturor lucrurilor,” ci trebuie să înțelegem că acea luptă are loc chiar acum. Dacă nu vom înțelege aceasta, vom începe să privim înapoi și înainte, vom deveni leneși și vom trece pe lângă toate lucrurile.

Vom trece pe lângă ceea ce se petrece în jurul nostru, în noi și prin noi, și vom neglija zbuciumul din viața noastră și ce se petrece cu noi. Așadar, trebuie să rămânem treji.

Apocalipsa 12.7:

„Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei,

dar n-au putut birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer.

Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit diavolul și Satan, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.

Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: „Acum au venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Hristosului Lui, pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noapte îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat

jos.

Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor și nu și-au iubit viața chiar până la moarte.”

Privind înapoi la Ezechiel 28, vedem că Lucifer a avut un titlu, acesta fiind de heruvim uns, un heruvim ocrotitor. El era heruvimul uns care ocrotea tronul îndurării. Așadar, el avea un titlu și o poziție. Dar noi știm că atunci când a izbucnit războiul în cer, și-a pierdut poziția, a fost izgonit și aruncat jos. A fost izgonit din poziția sa de înger puternic. Apoi, îl regăsim în Apocalipsa 12, unde are un titlu nou. Aici, nu mai este numit heruvimul uns și ocrotitor, ci este numit pârâșul fraților. Putem vedea că și-a schimbat poziția din heruvimul uns care ocrotea tronul și îl regăsim din nou în ceruri, deși fusese aruncat jos, dar îl vedem în calitate de pârâș al fraților. Noi știm că el nu avea să rămână acolo, ci urma să vină un timp în care să fie aruncat din acea poziție. Aceasta are de-a face cu voi și cu mine. Despre aceasta doresc să vorbim în seara aceasta, despre următoarea aruncare a sa jos. Dar înainte de aceasta, aș vrea să deschidem Bibliile la cartea lui Iov.

Să mergem la Iov 1.6:

„Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satan în mijlocul lor.”

Aceasta a avut loc după războiul din cer, după ce Satan a fost aruncat jos, iar fratele Branham ne-a spus că după ce a fost aruncat jos pe pământ, s-a declanșat un război în Eden, deoarece Satan a venit la șarpe pentru a o amăgi pe femeie în Eden.

Ceea ce s-a petrecut în cartea lui Iov a avut loc după aceste lucruri.

„Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor.”

Din Apocalipsa 12, noi știm care era titlul Satanei de aici. El era pârâșul fraților. Să nu uităm aceasta, pentru că vom vorbi mai mult despre ea. Să mai citim câteva versete din Iov capitoul 1:

„Domnul a zis Satanei: „De unde vii?” Și Satan a răspuns Domnului: „De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el.”

Domnul a zis Satanei: „Ai văzut pe robul Meu Iov?”

Aceasta este interesant. Noi am vorbit mult despre Iov și fratele Branham a vorbit mult despre el. Diavolul umblase în sus și în jos, înapoi și încolo pe pământ, și într-o zi, când fiii lui Dumnezeu s-au înfățișat înaintea Domnului, a venit și Satan în mijlocul lor. Dumnezeu l-a întrebat: *„De unde vii?”*, iar el i-a spus: *„Am cutreierat pământul, m-am uitat și l-am inspectat”*, iar Dumnezeu l-a întrebat: *„Ai văzut pe robul Meu Iov?”* adică: *„Vreau să te uiți la Iov.”* De ce? Care era titlul Satanei? El nu mai era Lucifer, ci își pierduse poziția aceea și avea titlul de Diavol sau Satan, și era pârâșul fraților, iar Dumnezeu i-a spus: *„Tu, pârâșul fraților, uită-te la Iov!”* Să vedem ce a spus Domnul mai departe:

„Domnul a zis Satanei: „Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet, care se teme de Dumnezeu și se abate de la rău.”

Și Satan a răspuns Domnului: „Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu?”

Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lui și tot ce este al lui? Ai binecuvântat lucrul mâinilor lui și turmele lui acoperă țara.

Dar ia întinde-Ți mâna și atinge-Te de tot ce are, și sunt încredințat că Te va blestema în față.”

Domnul a zis Satanei: „Iată, îți dau pe mână tot ce are, numai asupra lui să nu întinzi mâna.” Și Satan a plecat dinaintea Domnului.”

Noi cunoaștem cele petrecute în continuare din cartea lui Iov. Satan s-a coborât și l-a lovit cu bube, luându-i avuțiile și copiii, apoi s-a înfățișat a doua oară înaintea Domnului.

Așadar, el era acolo, era pârâșul fraților, și avea acces la scaunul de domnie a lui Dumnezeu, în calitate de pârâș al fraților. Atunci, Dumnezeu a spus: „Ce spui despre Iov? Privește la el”, iar Satan l-a acuzat pe Iov: „Oare degeaba te slujește el? Tu l-ai binecuvântat, l-ai ocrotit, de aceea te slujește. Dar dacă-i vei lua binecuvântările, nu Te va mai sluji.” Satan este pârâșul fraților, iar Dumnezeu a acceptat provocarea lui deoarece știa ce era în Iov, fiindcă Iov ne reprezenta pe voi și pe mine. Iov simboliza credinciosul care va trece prin încercări, care va fi testat, care va trece prin greutăți, dar nu va păcătui împotriva lui Dumnezeu cu gura sa. El va rămâne credincios și nu va cădea pradă necredinței. Avem acest întreg scenariu care a avut loc și care ne arată ce făcea Satan din poziția de pârâș al fraților.

Fratele Branham a spus în **Pecetea întâi**:

„Observați. Acum, la sfârșitul timpului, la sfârșitul Epocilor bisericilor, el și copiii lui sunt numiți antihriști pentru că tot ce este împotriva lui Hristos, este un antihrist, și tot ce este împotriva Cuvântului este împotriva lui Hristos pentru că Hristos este Cuvântul. Acum, el este antihrist.

Apoi, în Apocalipsa 12.7-9, când Satan este scos afară, pârâșul... Să notați aceasta pentru că vreau s-o citesc; nu avem timp acum pentru că mai sunt cincisprezece

minute până la ora zece.

Dar în Apocalipsa 12.7-9, îl vedem pe Satan duhul, diavolul, care acum este acolo sus, pârâșul fraților noștri; Biserica este luată sus, iar Satan este scos afară. Când Biserica merge în sus, Satan vine jos. Atunci, Satan se încarnează în antihrist și este numit fiară.”

Cred că ceea ce este important de reținut aici, este că atunci când Biserica este luată sus, Satan este aruncat jos, pentru că el este pârâșul fraților. Când a devenit el pârâșul fraților? Când a amăgit-o pe Eva. Când au căzut Adam și Eva, el a ridicat o acuzație împotriva copiilor lui Dumnezeu, acea acuzație dându-i într-un fel acces în locurile cerești în calitate de pârâș. S-a întâmplat ceva, iar eu nu pot pretinde că știu aceasta, nu-i pot atribui cuvinte, nu pot spune că înțeleg toate acestea, dar pot spune că el a primit din nou acces în cer, s-a reîntors în locurile cerești, și a fost acolo când fiii lui Dumnezeu s-au înfățișat înaintea lui Dumnezeu. În cartea lui Iov, el era acolo în calitate de pârâș al fraților, arătându-și această calitate și relația sa în calitate de pârâș al fraților. Dar putem vedea că el nu l-a putut acuza pe Iov deoarece el era un credincios, el credea în Dumnezeu.

Acum vom merge la Ioan capitolul 8. Eu încerc să așez aici o temelie, nădăjduind că prin harul lui Dumnezeu le vom putea lega împreună.

Ioan 8.46:

„Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă spun adevărul, pentru ce nu Mă credeți?

Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea n-ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu.”

Isus i-a întrebat: „*Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat?*” Cuvântul: „a dovedi” de aici, înseamnă: „a condamna, a blama, o ocărî, a arăta vina cuiva, a găsi vină în cineva sau a corecta”. Astfel, Isus i-a întrebat: „*Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat?*”, pentru că fariseii erau pe pământ în rolul de pârâși. Ei Îl acuzau pe Isus, dar El le spunea că nu-L puteau acuza de păcat fiindcă El știa ce era păcatul. Fratele Branham ne-a spus că păcatul este necredința, iar toate faptele rele pe care noi le numim păcate, sunt de fapt atribute ale necredinței, adevăratul păcat fiind necredința. Isus știa că El stătea pe Cuvânt, de aceea a întrebat: „*Cine dintre voi Mă poate acuza de păcat?*”

În mesajul **Identificare**, fratele Branham a spus:

„El era Cuvântul lui Dumnezeu exprimat și legitimat corespunzător, identificat. Când a stat aici pe pământ, El a spus: „Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.”

Și a mai spus: „Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat?”

Dacă îmi permiteți, vreau să deschid aceasta puțin pentru voi. Vedeți, păcatul este necredința. Nu există decât două lucruri, două canale, prin care puteți trăi. Unul dintre ele este credința, iar celălalt este necredința. „Cel necredincios este deja osândit.” Fumatul, băutul, curvia, minciuna, furtul, imitațiile firești, toate acestea sunt atribute ale necredinței. Dacă ai fi credincios, nu ai face aceste lucruri. Nu. Tu faci aceasta pentru că nu ești un credincios.”

Noi toți înțelegem că trupul nostru nu este încă un credincios. Nici duhul uman nu este încă un credincios, dar noi am fost născuți din nou, viața dinăuntru a fost adusă la Viață, devenind Turnul de control al omului dinafară. Omul dinafară va mai pofti încă lucruri care sunt greșite, dar înăuntru este Ceva care nu va mai îngădui ca ele să continue spunând: „Nu vom mai merge atât de departe.” Cine este acesta? Credinciosul dinăuntru. Credinciosul dinăuntru va spune: „Nu, nu voi fi un necredincios, nu voi avea atributele necredinței!” Aceasta nu înseamnă că nu

vom greși, că nu vom cădea, că omul din afară nu va fi ispitit să facă rău, dar înăuntru există un credincios care va spune întotdeauna: „Nu voi face aceasta. Nu voi minți, nu voi fura, nu voi înșela, nu voi pofti, nu voi mai face aceste lucruri!” De ce nu mai facem aceste lucruri? Pentru că suntem credincioși și Îl credem pe Dumnezeu. Credinciosul este înăuntru.

În mesajul **Mergeți și treziți-L pe Isus**, din anul 1963, profetul a spus:

„Oh, noi avem nevoie de adâncimea sincerității. Avem nevoie de ceva înapoi. Nu avem nevoie de atât de mult spectacol uman. Avem nevoie de Duhul Sfânt trăind în noi, până acolo încât omul să poată spune: „Cine mă poate acuza de păcat?” Păcatul este necredința.”

Fratele Branham spunea că noi avem nevoie de Duhul Sfânt astfel încât omul să poată spune: „Cine mă poate acuza de păcat?” Aceasta este o afirmație îndrăzneată. Dacă am urmări pe cineva cu o cameră de filmat, probabil că am găsi cusururi în caracterul său. Să zicem: „Dacă v-aș urmări în fiecare zi, timp de o săptămână, și v-aș înregistra spunând: „Voi urmări orice este împotriva naturii lui Hristos, orice este contrar Cuvântului”, să vă întreb: „Voi avea ceva de reproșat?” Dacă voi m-ați urmări pe mine, și voi ați avea ceva de spus despre mine. Dar nu la aceasta privim noi și nu la aceasta privește Dumnezeu. Dumnezeu privește la credința dinăuntru, la ceva ce este în voi, care se găsește acolo dinainte de întemeierea lumii și poate crede Cuvântul așa cum a fost dat în această epocă. Amin! Nu trebuie să-l schimbăm sau să-L manipulăm, ci să-L primim așa cum l-a dat El, printr-un Mesaj profetic, prin mesager. Nu există decât un singur păcat, acesta fiind necredința, iar noi trebuie să ajungem să putem spune: „Cine mă poate acuza de păcat?” Mă puteți acuza de slăbiciunea omului din exterior, de asprime sau de o atitudine greșită, că spun sau fac ceva greșit, dar nu mă puteți acuza de necredință în acest Cuvânt, pentru că în mine este ceva care este credinciosul. Nu este intelectul meu, nu este omul din exterior, care nu are nimic de-a face cu omul din interior, ci în mine este un credincios care a fost născut din nou prin Duhul lui Dumnezeu și crede Cuvântul întotdeauna. El nu poate să nu-L creadă. În ciuda a ceea ce se petrece cu omul din exterior, omul din interior este un credincios.

Cine mă poate acuza pe mine? Omul din exterior se va schimba, nu acesta sunt eu. Eu nu mă mai identific cu omul din exterior pentru că eu nu sunt acela. De aceea, când fratele Branham a spus: „Voi nu m-ați văzut pe mine cu adevărat,” eu pot spune: „Aleluia!” pentru că voi nu m-ați văzut cu adevărat pe mine. Când spun: „Cine mă poate acuza de păcat?”, eu nu mă refer la cortul acesta în care trăiesc, ci la adevăratul eu care este înăuntru.

Pe măsură ce privim mai adânc în Cuvânt, trebuie să începem să ne separăm de carne și să mergem mai adânc în Cuvânt, separând duhul și sufletul, osul de măduvă, și să nu ne identificăm cu omul din afară. Acesta nu ne dă nicio permisiune pentru că în noi nu există nimic care vrea să facă rău, în adâncul nostru nu există nimic care vrea să păcătuiească sau să-L supere pe Dumnezeu. Necredinciosul este omul din afară, iar dacă luăm aceste lucruri drept permisiune pentru a face ceea ce dorim, nu am fost născuți din nou. Aceasta este ceea ce ne-a spus prorocul.

„Dacă Scripturile spun că Isus va face cutare și cutare, El a spus: „Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat? Sau mă poate acuza de păcat?”

Acum, nu există decât un singur păcat, acesta fiind necredința. Este fie credință, fie necredință. „Cel care crede nu este osândit”. Voi fumați, beți și faceți toate aceste lucruri pentru că nu credeți. Dar dacă credeți, veți face contrariul. Vedeți? Aceasta pentru că în voi este fie credința, fie necredința.”

Am așezat aceste lucruri drept temelie pentru că vreau să leg niște lucruri împreună. În **Pecetea a șaptea**, fratele Branham a spus:

„Este o bătălie veche care a început cu mult dincolo de începutul timpului.”

Este uimitor cât de mult vorbește fratele Branham despre aceste lucruri și anume că nu există decât un singur război care are loc, acesta fiind împotriva Cuvântului

lui Dumnezeu.

„Satan și îngerii lui au fost dați afară, iar atunci au venit pe pământ, și bătălia s-a instalat din nou. Eva a rupt bariera după care era izolată, din spatele Cuvântului, iar din ceasul acela, Satan a câștigat bătălia asupra Cuvântului lui Dumnezeu pentru că unul din subiecții săi, cel mai slab, a lăsat bariera jos.”

Vă rog să fiți atenți aici:

„Acesta este felul în care el a câștigat bătălia de fiecare dată și anume din cauză că unul din subiecții Săi a lăsat bariera Cuvântului jos.”

Aceasta este ceea ce vrea Diavolul, ca un singur subiect să lase bariera Cuvântului jos, pentru că acesta este felul în care a avut biruință încă de la început. Când Eva nu a crezut Cuvântul și a fost sedusă de diavol, părăsind Cuvântul și acceptând minciuna, Satan a avut biruință, acesta fiind felul în care a obținut-o de fiecare dată. De aceea, această Mireasă trebuie să fie o Mireasă a Cuvântului, și trebuie să stea pe Cuvânt și numai pe Cuvânt. De aceea, Dumnezeu ne-a dat un astfel de Cuvânt astăzi, pentru că acesta este felul în care Satan a câștigat bătălia de fiecare dată.

Să mergem la Romani de unde vreau să citesc mai multe versete. Romani 4.9-12:

„Fericirea aceasta este numai pentru cei tăiați împrejur sau și pentru cei netăiați împrejur? Căci zicem că lui Avraam credința „i-a fost socotită ca neprihănire”.

Dar cum i-a fost socotită? După sau înainte de tăierea lui împrejur? Nu când era tăiat împrejur, ci când era netăiat împrejur.

Apoi, a primit ca semn tăierea împrejur, ca o pecete a acelei neprihăniri pe care o căpătase prin credință când era netăiat împrejur. Și aceasta, ca să fie tatăl tuturor celor care cred, măcar că nu sunt tăiați împrejur; ca, adică, să li se socotească și lor neprihănirea aceasta

și pentru ca să fie și tatăl celor tăiați împrejur, adică al acelor care nu numai că sunt tăiați împrejur, dar și calcă pe urmele credinței aceleia pe care o avea tatăl nostru Avraam când nu era tăiat împrejur.”

Aici, Pavel ne spune că Avraam este părintele credinței, el fiind socotit neprihănit prin credință. Credința lui în Cuvântul lui Dumnezeu din ziua în care a trăit, i-a fost socotită drept neprihănire. Voi citi aceasta în mai multe locuri în timp ce vom merge mai departe.

Romani 5.1-2: *„Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință...”*

Vedeți, nu ne este spus că suntem neprihăniți prin fapte, ci prin credință.

„Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos.

Lui Îi datorăm faptul că, prin credință, am intrat în această stare de har în care suntem și ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu.”

Galateni 3.11:

„Și că nimeni nu este socotit neprihănit înaintea lui Dumnezeu prin Lege este învederat, căci „cel neprihănit prin credință va trăi”.

Cum trăim noi? Prin credință. Cum trăiesc cei drepecți? Prin credință.

Versetul 24: „Astfel, Legea ne-a fost un îndrumător spre Hristos, ca să fim socotiți neprihăniți prin credință.”

Să ne întoarcem la Romani 8.31-34:

„Deci ce vom zice noi în fața tuturor acestor lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?

El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?

Cine va ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socotește neprihăniți!

Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!”

Doresc să ne oprim puțin la versetul 33, care spune: „Cine va ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socotește neprihăniți!”

Care este titlul Satanei în ceruri? Pârâșul fraților. „Cine va ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu?” De ce? Pentru că neprihănirea se capătă prin credință. El nu ne poate acuza decât de necredință, dar în Mireasă nu există necredință. Eu nu mă refer la ceea ce vedem pe dinafară, ci la sămânța rânduită mai dinainte care se află înăuntru și care a fost rânduită să vină la suprafață în această zi. Nu trebuia să vină la suprafață în necredință, într-o epocă denominațională, când Adevărul nu fusese încă restituit. Nu a venit limitată în creștere pentru că nu exista decât o

anumită porțiune din Lumină, ci noi am ajuns în ceasul creșterii nelimitate, a unei maturități nelimitate, a unei Lumini nelimitate, a Cuvântului nelimitat. Am ajuns în ceasul măsurii depline a Cuvântului deplin cu descoperirea întregă a lui Hristos.

Taina lui Dumnezeu este descoperită astăzi sub slujba îngerului al șaptelea, ca să nu mai existe factori limitativi în ceea ce privește credința și ascultarea de Cuvânt, factori limitativi care să oprească Mireasa să fie ceea ce a fost rânduită să fie, așa că nu mai există amăgire care să o țină să nu ajungă la Adevărul deplin. Dacă astăzi există o Mireasă care poate primi Cuvântul acestei epoci și continuă să meargă mai departe în acest Cuvânt, pe măsură ce El Îl descoperă, cine o poate acuza de păcat? Cine poate pune ceva pe seama aleșilor lui Dumnezeu în acest ceas în care pot lua măsura întregă a Cuvântului acestui ceas? Noi am primit măsura deplină a Cuvântului, așa că putem spune: „Eu o cred, în Numele lui Isus Hristos; eu o cred.” Atunci, cine o poate acuza de păcat?

O puteți urmări și să spuneți: „Alaltăieri, i-a spus ceva soțului ei, a avut o altercație cu copiii ei.” Voi nu sunteți socotiți neprihăniți prin fapte. Faptele sunt o expresie a credinței voastre, dar nu sunt neprihănirea voastră pentru că dacă ar fi, ar trebui să ne întoarcem la epoca wesleyană și să lucrăm, să lucrăm și să lucrăm, dar noi suntem neprihăniți prin credință. Dumnezeu vine mai întâi la noi și spune: „Mintea voastră, cazierul vostru este curat. Eu v-am ales, este ca și cum nu ați fi făcut niciodată aceste lucruri. Eu v-am chemat și v-am spus cine sunteți. Voi sunteți Mireasa Mea, M-am unit cu voi.” Apoi, El spune: „Acum, ascultă, există niște lucruri pe care vreau să ți le explic. Iată ce îmi place mie”, iar noi spunem: „Da, Doamne, aceasta este ceea ce vreau să fac.”

„Iată ce îmi place, ce prefer, acesta este felul în care vreau să te comporti și să te îmbraci,” iar noi spunem: „Absolut, Doamne!” Și o fac nu pentru că a trebuit să fac mai întâi aceasta, ci pentru că mai întâi, El mi-a spus cine sunt.” Ne-a spus că suntem socotiți neprihăniți prin credință și că am fost eliberați de păcat, iar noi spunem: „Doamne, Te iubesc! Ia-mă, sunt al Tău!” Apoi, El spune: „Scumpo, îmi place cutare. Prefer lucrurile așa”, iar noi spunem: „Acesta este felul în care vreau să procedez. Așa vreau să fac lucrurile.” Amin! Cine o poate acuza de păcat? Ea este socotită neprihănită prin credință. Astăzi, ea este socotită neprihănită prin

credință în ce? În Cuvântul deplin al lui Dumnezeu.

Pecețile au fost luate de pe Carte și întreaga Biblie a fost deschisă, întreaga Carte a Răscumpărării este în vedere deplină, Dumnezeu cel Atotputernic a fost dezvăluit, nu este ceea ce a fost în epocile trecute, ci aceasta este o zi diferită și va aduce rezultate diferite.

Cred că este important să observăm că fratele Branham a predicat mesajul **Semnul** după **Peceti**, și că a spus că nu l-a putut predica înainte. El a spus: „*Am așteptat mult să predic acest Mesaj.*” Atunci când a predicat acest Mesaj, el a început să ne explice că a avut loc o tranziție, o schimbare. Vreau să citesc un citat din acest Mesaj, cu nădejdea că Domnul mă va ajuta să vă împărtășesc ceea ce este în inima mea.

„Ce anume? Viața, fiți atenți când este luată viața, pentru sânge. Vedeți? Este luată viața însăși. Înțelegeți? Viața este luată pentru sânge. Înțelegeți? Sângele era aplicat, dar viața nu putea veni asupra credinciosului, pentru că atunci era viața unui animal.”

Aici, fratele Branham făcea referire la viața care era sacrificată la Paști, la viața mielului care era luată ca înlocuitor, partea chimică a sângelui fiind pusă pe ușciorii ușii pentru ca îngerul morții să știe că acolo fusese înjunghiat un miel, toate jertfele arătând același lucru, și anume că un sânge înlocuitor a fost vărsat pentru păcatele oamenilor. Dar când fratele Branham a vorbit mesajul **Semnul**, el a arătat că acum, **Semnul este Viața**. Viața. Care Viață? Aceași Viață care era în Isus Hristos S-a întors înapoi în Mireasa Sa, acesta fiind Semnul. Aceasta este dovada că Sângele a fost vărsat, este dovada că Sângele a fost aplicat. Așadar, el a predicat aceasta după Peceti pentru că acesta a fost timpul în care a trebuit să predice aceasta.

„Dar vedeți, în locul unei ființe umane, a fost o super, super, super Ființă umană. Înțelegeți? Aceasta face ca acum ființa umană să nu fie doar o ființă umană, ci un

fiu și o fiică a lui Dumnezeu, o super, super, super, super, super Vietjie care era în El și vine înapoi peste voi, schimbându-vă dintr-un păcătos cu lucrurile lumii, dintr-un membru al bisericii, dintr-un călător denominațional, într-un creștin născut din nou, umplut cu Duhul Sfânt; Viața lui Dumnezeu curgând pur și simplu din voi ca și scânteile dintr-o nicovală, în timp ce umblați plini de putere, dragoste și bunătate, iar Duhul Sfânt se mișcă, vorbind. Iată-vă aici. Iar cu auzirea Mesajului, privind Stâlpul de Foc și asigurarea binecuvântată, „Am trecut de la moarte la Viață.”
Observați, așadar nu mai există osândire.”

Iată ce a spus fratele Branham odată cu mesajul **Semnul**. În același mesaj, el a spus că Mielul a fost în ziua lui Luther, în ziua lui Wesley, dar acum este timpul Semnului. Dar noi ne întrebăm: „Despre ce vorbește el? Întotdeauna a fost botezul Duhului Sfânt, întotdeauna a fost Duhul Sfânt în credincioși.” Așa este, dar întotdeauna a fost porționat. O porțiune a Cuvântului, o porțiune a Cuvântului, o porțiune a Cuvântului, iar noi știm că timp de aproape două mii de ani, întotdeauna a fost legat de aceste râuri denominaționale, dar urma să fie eliberat la sfârșitul timpului, Duhul Sfânt înapoi peste oameni. Ce a fost eliberat? Cuvântul, iar Cuvântul și Duhul sunt același lucru. Să nu separăm aceste lucruri, să nu le despărțim, spunând: „Eu am Cuvântul”. Cuvântul Adevărat și Duhul adevărat sunt unul și același lucru. Când acel Cuvânt S-a întors înapoi, a fost Semnul, a fost Viața, nu a mai fost ceva parțial.

El a spus: „În ziua lui Luther, în ziua lui Wesley, a fost Mielul, dar acum este timpul Semnului” pentru că în ziua lui Luther a existat o limitare, deoarece Cuvântul era legat. Și în ziua lui Wesley a fost o limitare, de aceea a trebuit să fie un Mijlocitor înapoi la scaunul de domnie, ca să facă ispășire pentru păcatele făcute din neștiință, deoarece Cuvântul nu era încă deschis. Dar fratele Branham a spus că acum a existat o tranziție, că este timpul Semnului, acum este Viața care s-a întors în vedere deplină, acum Viața este Semnul, acum Viața este arătată.

Deci, nu trebuie să mai privim înapoi, nu există o epocă anterioară care este implicată, ci acesta este un timp diferit, este timpul Semnului, este timpul în care Viața deplină, Sângele care a fost vărsat, prețul răscumpărării fiind plătit. Sângele trebuie să ne fie aplicat nouă, iar dovada aplicării Sângelui este că Viața deplină

care a fost eliberată la deschiderea Pecetilor s-a întors asupra credinciosului, și nu este o înțelegere parțială cu o Viață parțială, ci este o înțelegere deplină care aduce Viața deplină.

Așadar, nu mai există osândire. Nu mai putem osândi ceea ce a pecetluit Dumnezeu, iar Dumnezeu i-a pecetluit pe cei de cred.

Când Avraam a primit pecetea tăierii împrejur, el a fost pecetluit pentru că L-a crezut pe Dumnezeu, iar Dumnezeu i-a dat un semn al credinței sale, tăierea împrejur. Acum, timpul Semnului, botezul Duhului Sfânt, este Pecetea sau dovada că voi credeți. Voi L-ați crezut pe Dumnezeu, iar El v-a pecetluit cu Pecetea făgăduinței Sale, L-ați crezut pe Dumnezeu și ați primit botezul Duhului Sfânt pentru că ați crezut. Înseamnă că acum nu mai există osândire.

Fratele Branham a spus în **Unirea invizibilă a Miresei lui Hristos:**

„Acum, vechea voastră Carte a trecut, vechea voastră unire. Numele vostru în vechea voastră, ... a fost transferat. Voi ziceți: „Vrei să spui că vechea mea carte...” Dumnezeu a pus-o în Marea Uitării și stați desăvârșiți înaintea lui Dumnezeu.”

Vreau să fiți atenți la ceea ce a spus profetul. El vorbea aici despre unirea invizibilă a Miresei lui Hristos pentru că noi am ajuns la unirea invizibilă, am ajuns la Căpetenia care se unește cu Trupul. Aș putea spune că aceasta nu este ca celelalte epoci, ci este cea mai amenințătoare epocă ce a existat vreodată pentru Diavol.

Voi sunteți o amenințare mai mare, sunteți cea mai mare amenințare care se află pe pământ astăzi, voi sunteți un pericol pentru împărăția lui. De aceea, Cuvântul a venit în acest ceas, ca să-i ducă pe aleși într-o poziție diferită de orice altă poziție, deoarece niciodată înainte, El nu s-a întors înapoi ca să arate tot planul Răscumpărării. A fost măsurat și arătat în toată Biblia prin fiecare personaj. Prin

fiecare tip, prin fiecare umbră, El arăta acest Plan, dar acum, la sfârșitul timpului, El a îndepărtat acoperământul, a rupt Pечеțile, S-a întors înapoi și ne-a arătat ce a făcut de-a lungul Scripturii. A mers chiar mai departe de atât și ne-a arătat ce era în gândul lui Dumnezeu înainte ca El să așeze Scriptura pe hârtie. Acest Mesaj ne-a dus înapoi în gândul lui Dumnezeu, înainte de-a exista un personaj al Bibliei pe acest pământ. De ce? Ca să poată exista un popor care să creadă tot Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este esențial pentru ca Satan să-și piardă poziția, este esențial să existe un popor care să creadă Cuvântul deplin, astfel ca el să nu-i mai poată acuza pe cei aleși.

El continuă în **Unirea invizibilă:**

„Acum, numele vostru este în noua Carte; nu Cartea Vieții, ci Cartea Vieții Mielului, ceea ce a răscumpărat Mielul. Nu vechea carte a unirii voastre firești, ci cea nouă, Mireasa. Aleluia! Noua voastră Viață este în Cartea Vieții Mielului, Certificatul vostru de Căsătorie. Aleluia!”

Este Cartea Vieții Certificatul vostru de Căsătorie? A fost numele vostru scris acolo înainte de întemeierea lumii? Atunci de ce trebuie să vă faceți griji? Ce este toată lupta aceasta, osândirea aceasta? Despre ce este vorba? Dați la o parte toată osândirea, El ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ne-a spălat în propriul Său Sânge, ne-a pecetluit cu propria Sa Viață, aceasta este o zi cum nu a mai fost alta înainte. Pentru Mireasă nu există nicio osândă. Aceasta nu înseamnă că Ea nu va mai cădea, putem vedea aceasta în snopul de legănat, în viața fratelui Branham. El a greșit, a pus-o pe soția sa să-l mintă pe avocat, a avut peste el un duh greșit la amvon și a spus ceva aspru despre un frate, dar Dumnezeu l-a corectat pe loc și fratele Branham a spus: *„Nu ar fi trebuit să spun aceasta.”* Nu este ca și cum omul dinafară nu va mai greși, dar omul dinăuntru va prelua controlul. Aleluia!

Uneori, noi nici nu primim ceea ce a spus profetul despre Mireasă până când nu ajungem la o viață desăvârșită, fără greșală. Și eu vă spun prieteni, degeaba veți încerca să ajungeți în locul acela înainte de a primi ceea ce a fost spus, fiindcă nu veți ajunge niciodată și nu veți reuși să îndepărtați osânda din viața voastră. Veți

simți că niciodată nu veți fi pe măsură, că niciodată nu veți fi îndeajuns de buni, și veți încerca să atingeți ceva în trup, ceva care necesită însă o schimbare a trupului. Vom încerca cumva să fim desăvârșiți, nespunând aceasta cu glas tare, ci în subconștientul nostru: „Când voi fi desăvârșit, când nu va mai fi nicio greșeală în mine, poate voi putea spune ceea ce a spus profetul despre mine.” Dar eu vă spun că dacă credeți că sunteți Mireasa lui Isus Hristos, veți putea spune ceea ce a spus profetul despre voi. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, aceasta este făgăduința care este în Scriptură, iar acum, nu mai există nicio condamnare pentru cei care sunt în Hristos Isus. Nicio osândă! „Atunci de ce mă simt atât de osândit?” Pentru că-l lăsați pe Diavolul să se joace în mintea voastră. Îl lăsați să vă mintă și nu luați Cuvântul lui Dumnezeu ca să-l dați afară. El va spune: „Ieri ai făcut cutare lucru!”, dar voi să spuneți: „Carnea în care trăiesc a făcut aceasta!”

Să vedem ceea ce a spus profetul. *„...unde adevăratul vostru germene Veșnic, de la început, preia controlul.”*

Ceea ce ați fost rânduiți să fiți de la început, adevăratul eu, originalul, partea din Dumnezeu pe care El a hotărât-o pentru a o numi fiu sau fiică. Acela este adevărata voastră identitate pe care a scris-o Mielul în Cartea Vieții Mielului, aceasta este porțiunea pusă în Certificatul de Căsătorie, porțiunea care nu a păcătuit niciodată și care nu poate păcătui. Prieteni, dacă ne-am putea identifica cu aceasta, am avea atât de multă putere biruitoare în viețile noastre! Dacă am putea lua ceea ce spune Cuvântul, ceea ce a spus profetul și să stăm doar pe Cuvânt, uitând orice altceva ne trece prin mintea noastră!

„Acum, voi nu doar sunteți iertați, ci sunteți neprihăniți. Glorie! Romani 5.1 spune: „Neprihăniți”. Da. Romani 5.1 spune aceasta: „Așadar fiind socotiți neprihăniți prin credință.”

Căutați acest cuvânt. El nu înseamnă iertat, ci neprihănit. Nu înseamnă că ești iertat.

De exemplu, voi auziți că m-am îmbătat și am făcut niște lucruri rele. Veniți și-mi spuneți, iar atunci aflați că nu am făcut așa ceva, așa că îmi spuneți: „Frate Branham, te iert.”

Mă ierți? Dar eu nu am făcut acele lucruri de la început. Înțelegeți?”

Vreau să spun lucrurile altfel: omul vostru din exterior are nevoie de iertare, dar cel din interior nu a păcătuit niciodată.

„Dacă aș fi făcut acele lucruri, aș fi fost vinovat. Voi ați fi putut să mă iertați, iar atunci nu aș mai fi fost vinovat. Dar cu toate acestea, nu aș fi neprihănit pentru că am făcut acele lucruri. Cuvântul „neprihănit” este ca și cum nu am fi făcut niciodată acele lucruri. Amin.”

Când am fost socotiți neprihăniți? Înainte de întemeierea lumii, atunci când am fost și proslăviți.

„Nici nu sunt luate în considerare, deloc. Cum este înfăptuită aceasta? În Cartea lui Dumnezeu a Mării Uitării, vechea voastră carte și căsătoria este divorțată și moartă. Nici măcar nu este în gândurile lui Dumnezeu. Amin. Voi sunteți neprihăniți. „Fiind așadar socotiți neprihăniți.” Au fost pârâte. Voi ați fost pârâți, dar nu le-ați făcut niciodată, de la început.”

Voi ați fost pârâți de pârâșul fraților, dar în realitate, germenele de Viață care trebuia să fiți voi de la început, nu a păcătuit niciodată; de aceea noi trebuie să devenim o făptură nouă, de aceea, acel germen de viață, trebuie să izvorască la Viață sub botezul Duhului Sfânt și să fie o creație nouă pentru că acea creație nouă nu a păcătuit niciodată. Nu cea veche făcută din nou, nu cea veche reîmpachetată, ci o Viață nouă, o creație nouă prin botezul Duhului Sfânt. Sămânța care nu a păcătuit niciodată, vine la viață.

Să mergem mai departe în **Unirea invizibilă a Miresei lui Hristos:**

„Apostolii, sunt cei care au răspândit Biblia. Apoi a ieșit Luther, în reformă, dar cuvintele sale, biserica sa, nu va funcționa astăzi. Nici Wesley, nici pentecostalii. A funcționat în ziua lor.

Dar astăzi este o altă zi. Aceasta este deschiderea celor șapte Peciți. Știu că sună ciudat pentru voi, dar Dumnezeu a legitimat-o atât de perfect! Nu există nicio întrebare cu privire la Aceasta. Atât de desăvârșit! Eu nu împrăștii aceasta adunării locale de aici, ci vorbesc oamenilor din întreaga națiune. Înțelegeți? Faceți ce doriți.

Observați acum Cuvântul uns al zilei sale, din care faceți parte prin faptul că ați fost rânduiți mai dinainte. Voi ați știut imediat. Când ați auzit aceasta, ați știut de îndată că ați fost un vultur. De asemenea, ați realizat că nu ați fost o găină denominațională. Ați știut că ceva nu era în regulă acolo. Ceva era în neregulă, așa este, pentru că la început ați știut că ați fost prinși acolo.

El, Mirele, a îndepărtat rușinea voastră, „și a aruncat-o în Marea Uitării prin spălarea prin Apa Cuvântului și Sângele Vieții.” Aceasta este ceea ce spune Biblia. Primul vostru soț cu care erați căsătoriți, lumea, dar Mirele uns, care v-a rânduit mai dinainte, v-a spălat prin Apa Cuvântului. Prin biserică? (Adunarea spune „Nu”). Aceasta nu sună bine. Nu-i așa? („Nu”). Veți putea găsi aceasta în almanah, dar nu în Biblia lui Dumnezeu. „Prin spălarea cu Apă prin Cuvânt.” În Cuvânt! Înțelegeți?

Stați neprihăniți în întregime, ca și cum nu ați fi făcut acele lucruri de la început. Acesta este Mesajul meu pentru Biserică acum.

Să mergem pentru o clipă la Efeseni capitolul 5. Doresc să ne uităm la aceste lucruri în Scripturi:

„Băraților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea.” De ce?

Ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin Cuvânt,

ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.”

Al cui a fost scopul de-a avea o Biserică desăvârșită? Al bisericii sau a lui Hristos? Al cui a fost planul? Al vostru sau al Său? A cui a fost realizarea? A Lui sau a voastră? Dacă încercăm s-o facem noi fără pată sau zbârcitură, ca o realizare a noastră, vom eșua, dar dacă vom lăsa ca aceasta să fie realizarea Lui, scopul Lui, biruința Lui, Ea este biruința Lui și scopul morții Lui. Apoi, El a adus Cuvântul prin spălarea cu Apă, prin Cuvânt. A adus Cuvântul cu scopul de-a aduce Viața Sângelui ca să spele totul, toată murdăria, tot denominaționalismul, toată necredința. De ce? Pentru că El vrea să înfățișeze pentru Sine o Mireasă fără pată, fără zbârcitură și fără vină în dragoste. Prieteni, noi trebuie să păstrăm în mod constant această descoperire înaintea ochilor noștri, ca să nu fim prinși într-o identitate greșită.

Să mergem mai departe:

„Stați neprihăniți în întregime, ca și cum nu ați fi făcut acele lucruri de la început. Acesta este Mesajul meu pentru Biserică acum, în timp ce vom intra în direct în câteva clipe. Dacă stați pe Cuvântul lui Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu, pe fiecare amin, pe fiecare virgulă și pe fiecare iotă, unde stați? Îndepărtați de pleavă, veniți aici în grâu, unde vă puteți coace înaintea Soarelui. Aud venirea combinei de treierat. Voi stați desăvârșiți, neprihăniți, ca și cum nu ați păcătuit de la început. Aleluia!

Vorbind despre o zi a recunoștinței! Mă simt foarte bine. Sunt mai mulțumitor pentru aceasta decât pentru orice altceva cunosc.

Voi sunteți Mireasa curată, virtuoasă, fără păcat a Fiului Dumnezeuului celui viu. Fiecare bărbat sau femeie care este născut din Duhul lui Dumnezeu, spălat în Sângele lui Isus Hristos și care crede fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, stă ca și cum nu a păcătuit de la început. Voi sunteți desăvârșiți.”

Nouă ne este greu să spunem: „Sunt desăvârșit”. Este greu să spunem: „Sunt neprihănit, nu am păcătuit niciodată, sunt desăvârșit”, dar ascultați criteriul: „Dacă sunteți născuți din Duhul lui Dumnezeu”, iar noi credem că suntem născuți din Duhul lui Dumnezeu, „spălați în Sângele lui Isus Hristos, crezând fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.” Amin! Putem spune că noi credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu? Credem tot ceea ce ne-a arătat și a descoperit Dumnezeu? Credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, am fost spălați de Sângele lui Isus Hristos și botezați prin Duhul Lui? Dacă suntem aceștia, suntem desăvârșiți. Dacă suntem aceștia, este ca și cum nu am păcătuit de la început.

Așadar, este greu pentru noi să spunem: „Suntem desăvârșiți, nu există păcat în noi,” deoarece înțelegem că în trupul nostru, în viața noastră trecută, în vechea noastră unire, am fost necredincioși și am avut tot felul de lucruri asupra noastră, dar El a venit să ne spele de aceste lucruri, să ne despartă de ele și să le arunce în Marea Uitării, ca să-l aducă la suprafață pe adevăratul „noi”, germenul veșnic de dinăuntru, care trebuie să vină la Viață. De ce? Ca să fim spălați, sfințiți și fără zbârcitură, și ca să putem fi neprihăniți în dragoste.

Acest lucru este important pentru că avem un pârâș al fraților. El ne acuză zi și noapte, este pârâșul fraților, dar va fi aruncat jos. Când va fi aruncat jos? Când Mireasa va merge în sus. Când Mireasa va merge sus sau când noi vom îngădui ca acest Cuvânt să ne ducă sus. Când vom lăsa ca acest Cuvânt să ne ducă în sus, El va opri gura pârâșului. Când vom lăsa Cuvântul, descoperirea să ne ridice sus, până într-acolo încât vom putea vedea Planul Răscumpărării, când vom începe să vedem de la început până la sfârșit cu ochii vulturului, și vom înțelege că venim de la Dumnezeu și mergem la Dumnezeu. Când ne-a spălat, ne-a curățat și ne-a adus la Viață, Dumnezeu a aruncat vechea viață în Marea Uitării, separându-ne de vechiul nostru soț, așa că acum suntem uniți cu Hristos, spălați, fără pată sau zbârcitură, fără vină înaintea Lui, în dragoste. Diavole, tu nu ne mai poți acuza de

nimic!

Aceasta nu mai este o epocă denominațională, o epocă a bisericii, aceasta este epoca Miresei, iar noi facem parte din Mireasă, suntem botezați de Duhul lui Dumnezeu, și credem Cuvântul lui Dumnezeu pentru ziua în care trăim, Diavolul nemaivând cu ce să ne acuze pentru că credem, iar Viața care este în noi ne va călăuzi în tot Adevărul. Amin! Iar dacă vom acționa greșit, Ea este cea care ne va corecta, care ne va aduce înapoi la Cuvânt, care ne pune înapoi în poziția noastră, este Turnul de control care se află înăuntru.

Poate cineva ne va putea spune unde am greșit ieri sau astăzi, dar nu putem fi numiți necredincioși; nu putem fi numiți necredincioși deoarece credem, nu ni se poate spune că nu credem acest Mesaj pentru că Îl credem din adâncul inimii.

Noi am crezut Mesajul dinainte să-l auzim și să-l înțelegem, ceva din noi L-a crezut. Ceva din noi Îl crede întotdeauna. Indiferent cât este de confuză mintea noastră, noi suntem credincioși, iar tu diavole, nu ne poți numi necredincioși. Poate ne poate numi „puțin credincioși”, dar și așa, suntem tot credincioși. Poate va spune că nu suntem un fiu sau o fiică bună, dar este în regulă, noi suntem oricum fii și fiice. Mireasa trebuie să-și cunoască poziția. Ea își schimbă poziția de la un membru al bisericii, de la un denominațional, de la un păcătos, la un sfânt. Înțelegând Cine este, Ea se schimbă în identitatea Ei adevărată, în adevărata ei Viață care este Viața germenului care provine de la început. Acesta este biruitorul.

Fratele Branham a spus în mesajul **Recunoscând ziua și mesajul ei**, din anul 1964:

„Ca și Israelul, el nu a știut cum s-a întors în țara făgăduită. Pur și simplu a fost pus acolo în mod automat. De ce? Puterea națională l-a pus la locul său.

Acum vă voi spune ceva. Puterea națională a pus Israelul în țara sa și puterea

națională va pune biserica în Conciliul Mondial al Bisericilor; dar puterea lui Dumnezeu va pune poporul în Mireasă. Puterile naționale pe aici și puterile naționale pe dincolo, dar puterile lui Dumnezeu merg în sus. Duhul lui Dumnezeu, care este Cuvântul lui Dumnezeu, „Cuvântul Meu este Duh și Viață”, va pune Mireasa la locul Ei.”

Cine va pune Mireasa la locul Ei? Duhul lui Dumnezeu. Ce este aceasta? Cuvântul descoperit al acestui ceas. El pune Mireasa la locul Ei, în poziția Ei. Ce este Ea? Ea este os din oasele Lui, carne din carnea Lui, Viață din Viața Lui sau Duh din Duhul Lui. Cine poate pune ceva pe seama aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Cel care le dă neprihănirea.

Să-i spunem pârâșului că coboară, să-i spunem că prin harul lui Dumnezeu, prin Cuvântul acestui ceas, ne-am găsit poziția. Iar în timp ce ne găsim poziția, el o pierde pe a lui. De ce credeți că se luptă Diavolul atât de mult împotriva noastră? De ce în gândurile noastre există atât de multe probleme? De ce? Pentru că el își pierde poziția, prieteni. Iar când își va pierde poziția sa, nu se va mai întoarce niciodată înapoi, ci va fi aruncat jos, iar de acolo, în timpul domniei de o mie de ani va merge în lanțuri, într-o groapă. După aceasta, va fi adus înapoi pentru o ultimă bătălie, în urma căreia va fi anihilat în totalitate. El se ține de ultimele fire ale poziției sale, încercând să țină Mireasa departe de poziția Ei. Dar va exista un schimb de poziții, iar schimbul pozițiilor a avut deja loc: Mireasa merge în sus Cuvânt cu Cuvânt; Ea înțelege cutare sau cutare lucru, fiind ridicată din lucrurile firești, în sus, în realitatea a Cine este cu adevărat, pârâșul fraților pierzându-și dreptul de a acuza. Poate nu mai are decât un deget cu care se ține de poziția sa, dar vă spun, prieteni, pe măsură ce răspândim acest Cuvânt și găsim acea ultimă sămânță rânduită mai dinainte, iar ei ajung să înțeleagă Cine sunt cu adevărat, nu va mai exista nicio acuzație împotriva aleșilor lui Dumnezeu. Ei au fost spălați prin Apa Cuvântului, au fost spălați, sfințiți, socotiți neprihăniți și proslăviți. Astfel, Mireasa ajunge să înțeleagă aceasta acum, ca să nu fie dusă înapoi și încolo de teamă și de concepții false.

Unul dintre lucrurile de care s-a folosit diavolul ca să încerce să-i prindă pe oameni în denotațiuni, în timpul epocilor denotaționale, a fost frica. Frica de a greși,

de a nu înțelege lucrurile corect, frica de: „Dacă nu crezi așa, nu vei fi în regulă” sau: „Dacă crezi ceea ce crede biserica aceasta, vei fi în ordine.” Aceasta era o capcană a diavolului care folosea frica pentru ca voi să aveți o nevoie, nevoia unei biserici corecte, a unui predicator corect, nevoia de a fi în ordine.

Dar în aceste zile din urmă, El a îndepărtat frica aceea, aducând un profet care ne-a spus Cine suntem, iar El ne-a descoperit Cine suntem ca individ. Noi nu avem nevoie de o biserică sau de un popor pentru a fi în ordine, ci de descoperirea despre Cine suntem cu adevărat, iar Dumnezeu a adus un Cuvânt care să ridice Mireasa din amnezie spirituală și să îndepărteze toată amăgirea ca să vadă Cine este Ea cu adevărat, pentru ca Diavolul să nu o mai împingă prin frică.

„Dacă faci cutare lucru, nu ești credincios”. Ce vrei să spui cu aceasta? Eu sunt credincios dinainte să fac aceste lucruri. Noi venim de la Dumnezeu și ne întoarcem la El, așa că nu vom fi pierduți niciodată! Noi Îl iubim pe Dumnezeu și acest Cuvânt, și ne vom supune întotdeauna Lui. Diavolul a folosit teama că suntem greșiți și că suntem amăgiți, dar Mireasa nu poate fi amăgită. Profetul a spus că Ea nu poate fi amăgită. Să lăsăm ca înțelegerea despre Cine suntem cu adevărat să biruiască frica. Să nu-l lăsăm pe diavolul să ne sperie, să ne determine să sărim peste gropi sau să facem tot felul de lucruri prostești, stând în frică, ci să ne odihnim pe chemarea Lui. Cum știm aceasta? Pentru că credem. Pentru noi nu este greu să credem, credem pur și simplu. Credem Cuvântul, El ne-a schimbat viața, am primit botezul Duhului Sfânt, credem Cuvântul, am fost spălați în Sângele lui Isus Hristos, așadar, în conformitate cu profetul lui Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu, suntem neprihăniți, desăvârșiți și nu am păcătuit de la început.

„Duhul lui Dumnezeu, care este Cuvântul lui Dumnezeu, „Cuvântul Meu este Duh și Viață”, va pune Mireasa la locul Ei.”

Pe măsură ce acest Cuvânt pune Mireasa la locul Ei, Diavolul își pierde locul lui.

„Când Ea își va recunoaște poziția în Cuvânt, este în Hristos, ceea ce o va pune la

locul Ei. Nicio putere națională nu o va face. Da, puterea națională a condus Israelul în țara sa natală și puterile naționale ale Conciliului Bisericilor vor conduce fiecare organizație în el; dar Puterea lui Dumnezeu va ridica Mireasa în slavă, afară din acesta."

Fie ca Duhul lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu să vă pună în poziția voastră! Iar când ne vom ocupa locul, Diavolul îl va pierde pe al său. Să nu credeți că el va renunța fără să lupte, dar să luptăm și noi cu Cuvântul, nu cu mai mult raționament sau cu mai multă gândire, cu mai mult efort, ci doar cu Cuvântul.

Să citim împreună Efeseni 1.3-11:

„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru, Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos.

În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui,

ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale,

spre lauda slavei harului Său, pe care ni l-a dat în Preaiubitul Lui.

În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său

pe care l-a răspândit din belșug peste noi prin orice fel de înțelepciune și de pricepere;

căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale după planul pe care-l alcătuiască în Sine Însuși,

ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși într-unul în Hristos toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ.

În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia care face toate după sfatul voii Sale.”

Când citesc aceste versete, înțeleg că El a făcut totul. El a vrut ca lucrurile să fie făcute așa pentru scopul Său și voia Sa, iar noi nu suntem decât cei care am primit totul. Nu a trebuit să câștigăm ceea ce am primit, să lucrăm pentru ce am primit, ci El a făcut totul conform voii Sale. El a rânduit totul înainte ca noi să putem alege. El a făcut toate aceste lucruri pentru noi, le-a dorit pentru noi și pentru El Însuși. Noi suntem cei care am primit totul, iar eu spun: „Fie ca acest Cuvânt să ne pună în poziția noastră.”

Fratele Branham a parcurs aceleași versete de aici în **Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită**, și așa vrea ca noi să vedem ceea ce a spus el aici:

„Putem vedea acum taina pe care El a avut-o în gândul Său înainte de întemeierea lumii. Vreți să citiți puțin din aceasta? Să citim. Aveți destul timp? (Adunarea spune: „Amin”). O vom citi. Să deschidem cu toții la Cartea Efesenilor și să începem citirea din primul capitol al Efesenilor. Pe măsură ce lecția duminicală merge mai departe, în această triplă manifestare a lui Hristos, citim:

„Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu...”

Fiți atenți, la faptul că această epistolă nu este adresată lumii, ci: „...către sfinții care sunt în Efes și credincioșii în Hristos Isus.”

Cum intrăm noi în Hristos Isus? Prin alăturarea la o biserică? (Adunarea spune: „Nu”). Printr-o Naștere! „Printr-un singur Duh, (1 Corinteni 12,) suntem botezați într-un singur Trup”. Înțelegeți?

În regulă, aceștia sunt cei cărora li se adresează. Aceasta nu este adresată lumii de afară. Nu putem vorbi cu păcătosul despre acest subiect pentru că el nu știe nimic despre aceasta. Pavel nu a adresat-o păcătoșilor.

„Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos.

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru, Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, (unde?) în locurile cerești, în Hristos.”

„Locurile cerești”. Oh, cât de mult mi-ar fi plăcut să avem timp! Am subliniat aceasta în Biblia mea: „locurile cerești”, ce sunt locurile cerești? Locurile cerești sunt „poziția credinciosului în Hristos”, înțelegeți? „Locul în care credinciosul stă în Hristos”, în locurile cerești.”

Suntem noi în locurile cerești? Chiar acum, noi suntem în locurile cerești, nu doar pentru că suntem încântați cu privire la Cuvânt, ci pentru că avem o poziție în Hristos, iar acea poziție este veșnică, este rânduită mai dinainte, a fost realizată prin botezul Duhului Sfânt, iar noi avem o poziție în Hristos. Chiar și atunci când nu ne simțim în locurile cerești, noi avem o poziție în Hristos.

„În El, Dumnezeu ne-a ales înainte (vă rog să ascultați cu atenție) de întemeierea lumii.”

Când ne-a ales El? „Înainte de întemeierea lumii”, când marea Sa taină era marele Său secret.

„...ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în (ce?) în dragostea Lui,

ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale.”

„Ne-a rânduit mai dinainte.” Aici se află taina. Înainte ca Hristos sau orice altceva să fie pe pământ, puteți vedea marea Sa taină, că El a ales Mireasa. Știind că Eva va cădea din pricina necredinței în Cuvânt, știind că ea va cădea; El a ales o Mireasă care să nu cadă, care se va ține de acel Cuvânt indiferent de ceea ce va avea de spus restul lumii despre aceasta. Ei vor ține de acest Cuvânt! Ei sunt rânduiți să stea acolo, „înfierea copiilor prin Hristos Isus”, a rânduit mai dinaintea Biserica în această mare poziție glorioasă.”

Vedeți, El ne-a ales pe noi. Să nu aplicăm aceasta în dreptul Miresei, a Bisericii, ci să o aplicăm personal. El ne-a ales înainte de întemeierea lumii știind că Eva va cădea. Știind că Ea va cădea, El a trebuit să aleagă o Mireasă care să nu cadă, iar noi facem parte din acea alegere. Și noi am putut alege să cădem, să nu credem și să ne îndepărtăm de Mesaj. Câți dintre noi am avut această alegere? Dar de ce nu am putut pleca în timp ce alții au plecat? De ce nu am putut s-o facem când îndoieli au venit în mintea noastră, când au început să ne înconjoare lucruri dureroase, de ce nu am putut pleca? Pentru că El ne-a rânduit să nu cădem, să nu ne îndepărtăm de Cuvânt, să ocupăm această poziție glorioasă astăzi. Nu este meritul nostru, efortul nostru, sfințenia noastră, abilitatea noastră de a sta pe Cuvânt, ci este alegerea Sa mai dinainte.

El a știut că va fi o zi când Cuvântul va fi restituit, și că aceasta este ziua în care Satan își va pierde poziția. Astfel, El a trebuit să rânduiască mai dinainte o porțiune din Sine care să aducă la Viață această parte astăzi, iar acea porțiune este porțiunea care se află în noi, care a fost rânduită mai dinainte să fim noi. Porțiunea aceea a fost rânduită mai dinainte să nu cadă, să nu eșueze. Nu contează cât de mulți oameni pleacă, cât de mulți oameni spun: „Cutare, cutare sau cutare”, cât de multe lucruri care ne rănesc vin în viața noastră, câți membri ai familiei noastre sau ai bisericii ne părăsesc, cât de mulți predicatori sau preoți ne-au rănit, nu

contează, noi am fost rânduiți mai dinainte să nu cădem. Am fost rânduiți să nu cădem pradă necredinței și să nu plecăm întorcând spatele. De ce suntem încă aici având în vedere că mulți dintre noi au avut nenumărate ocazii să plece? Pentru că El a trebuit să rânduiască pe cineva care să nu cadă pentru că Satan trebuia să fie aruncat jos. El este pârâșul fraților și este acolo cât timp există necredință, dar trebuie să fie aruncat jos din ceruri. Dumnezeu i-a rânduit pe unii care vor crede, iar ei au parte de o schimbare a poziției lor. Astfel, Ea merge în sus, iar el vine în jos.

Să citim mai departe:

„Înfierea copiilor prin Hristos Isus”, a rânduit mai dinaintea Biserica în această mare poziție glorioasă. Puteți vedea acum taina Sa?”

Putem vedea acum taina Sa? Taina Sa suntem noi. Taina este în noi. El a avut această mare taină înainte de întemeierea lumii, pentru că a știut că Eva va cădea și că va exista o Mireasă care va fi restaurată, ceea ce înseamnă că El a rânduit restaurarea.

„Puteți vedea acum taina Sa? Care este aceasta? Să o restaureze pe Eva căzută, care era o prefigurare a bisericii. Acum observați, Dumnezeu a deschis coasta lui Adam și a scos-o pe Eva, din propria sa carne și sânge; a despărțit duhul său din masculin și feminin, luând duhul feminin și punându-l în Eva. A luat o coastă din el și a făcut-o pe Eva; Dumnezeu a făcut același lucru, luând din coasta lui Hristos, Sângele și Apa. Hristos este Cuvântul, iar El a luat Cuvântul și a zidit Biserica Sa, Eva; vedeți, înapoi la Sine din nou, răscumpărați prin Sângele care provine din trupul Său. Înțelegeți acum? (Adunarea spune: „Amin”).”

Ce a luat El? Cuvântul și a readus-o pe Eva din nou la Sine. Cum? Prin Cuvânt.

„Marea taină a lui Dumnezeu se desfășoară acum, care a fost ascunsă de la

întemeierea lumii, dar prefigurată de-a lungul timpului.”

De ce a căzut Eva? Pentru că nu a crezut tot Cuvântul. Ea a căzut din Cuvânt. Așadar, pentru ca Dumnezeu să se asigure că există o Evă restaurată, a trebuit să restaureze mai întâi Cuvântul. El nu a putut s-o restaureze pe Eva înainte să restaureze Cuvântul, deoarece Ea a căzut din Cuvânt, iar atunci Cuvântul a intrat în întuneric, fiind pierdut din pricina nicolaismului, a ideilor omului și a concepțiilor umane. Dar acum, la sfârșitul timpului, Dumnezeu a trebuit să aducă Cuvântul înapoi, și aducând Cuvântul înapoi, El a putut restaura femeia pentru că ea este restaurată prin Cuvânt. Ea este restituită prin credință, prin faptul că a primit ceea ce a respins Eva. Ce a respins Eva? Cuvântul. Iar El s-a întors înapoi. Cine s-a întors înapoi? Cuvântul. El s-a întors, iar noi L-am primit. Noi L-am crezut și am spus: „Îl dorim și nu vrem să-L părăsim. Nu vrem alte mijloace care să ne aducă altceva, ci doar acest Cuvânt.”

Eva a fost amăgită și a părăsit Cuvântul. A fost înșelată și a părăsit Cuvântul, dar acum Dumnezeu L-a restituit. Dar vedeți, restituirea Cuvântului nu a încheiat lucrarea pentru că scopul lui Dumnezeu a fost s-o restaureze pe Eva. El a dorit întotdeauna o Mireasă aleasă de El. Aceasta a fost lucrarea și dorința Sa de la început. El a știut că ea va cădea și că aceasta va scoate la suprafață o dramă în care El urma să-Și arate atributele Sale, de răscumpărător, de Tată, de Salvator, de Vindecător, pentru ca noi să putem afla Cine este cu adevărat Dumnezeu. Dar El a rânduit de la început să aibă o Mireasă care să fie exact ca și El. Așadar, El a știut de la începutul lumii că va restitui Cuvântul. Dar când a făcut aceasta, lucrarea nu a fost încheiată pentru că Dumnezeu a ridicat Cuvântul sus ca să poată atrage Mireasa la Cap, ca să unească Trupul cu Capul ca Unul, ca s-o restaureze pe Eva căzută.

Acum, noi ne-am unit cu Cuvântul, iar El a revenit ceea ce a refuzat Eva. Cine este El? Cuvântul, Isus Hristos, Soțul nostru, Mirele nostru, iar noi L-am primit. Dacă continuăm să propovăduim Cuvântul, atrăgând Sămânța la Cuvânt, Ea continuă să fie ridicată și pusă în poziția ei prin Cuvânt. Nicio putere națională, nicio altă putere, nici presiunea unei biserici sau puterea unei denominațiuni nu o va pune în poziție, ci doar Duhul lui Dumnezeu care este Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta o va

pune înapoi în poziția Ei. Simplul fapt că va crede ceea ce a spus El despre Ea, o va pune în poziția Ei. Acceptând pur și simplu ceea ce a spus El, cine a spus El că suntem noi cu adevărat, care este adevărata noastră identitate, poziția în care suntem prin spălarea cu Apa Cuvântului, cum ne-a numit El. El ne-a numit neprihăniți, fără păcat, ne-a numit curați, carne din carnea Lui și os din oasele Lui. Cum ajungem noi în poziția noastră? Lăsând Cuvântul să ne pună acolo.

Prieteni, noi nu urcăm o scară, o scară a faptelor, a gradelor, măsurând gradele pentru a ajunge cumva acolo, ci pur și simplu lăsăm Cuvântul să ne pună în poziție. Iar Cuvântul spune că noi suntem neprihăniți, că nu am păcătuit de la început, Cuvântul spune că noi suntem Mireasa fără pată și zbârcitură a Domnului Isus Hristos. Cuvântul spune că nu am păcătuit de la început, așadar, haideți să-L luăm pe Cuvânt. Să lăsăm Cuvântul să ne pună în poziție, fiindcă atunci diavolul o va pierde pe a lui.

Vreau să încheiem cu Coloseni 1.26-27:

„Vreau să zic: taina ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui,

căroră Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între neamuri, și anume Hristos în voi, nădejdea slavei.”

Aceasta este taina, aceasta este încheierea tainei, desăvârșirea Cuvântului, Acesta este El care-Și pune Mireasa la locul Ei. Eva a căzut, dar această Mireasă a fost rânduită să nu cadă. Aceasta este Mireasa care a fost rânduită să nu cadă, dar ce o pune în poziția Ei? Cuvântul. Nu: „Noi încercăm, am încercat și continuăm să încercăm!” Aceasta ne va obosi, de aceea, trebuie să spunem: „Ceva din noi ne spune că acesta este Adevărul.” Eu nu-L merit, nu L-am câștigat, nu-L pot împlini, meritul meu nu mă va duce acolo, dar știu că Acesta este Adevărul, că profetul a fost legitimat, știu că aceasta este Scriptura. Ceva din mine spune: „Aceasta este: „Așa vorbește Domnul!”, iar dacă El a spus aceste lucruri despre noi, eu voi spune:

„Amin!” Fie ca Cuvântul să ne pună în poziția noastră, și indiferent cât de mult ne acuză diavolul, el nu poate pune nimic pe seama aleșilor lui Dumnezeu pentru că Dumnezeu este Cel care ne socotește neprihăniți. Cum ne-a socotit El neprihăniți? Prin credință. Noi am crezut, și aceasta ne-a fost socotită ca neprihănire.

Avraam nu a făcut întotdeauna lucrurile corect, dar a crezut corect. El L-a crezut pe Dumnezeu, orice a spus, el L-a crezut, iar Dumnezeu a putut să-l pună în poziție și să-l ridice.

Eu spun: „Doamne, poate nu înțelegem întotdeauna lucrurile bine, dar prin harul Tău, credem corect. Noi pur și simplu credem Cuvântul Tău, Îl primim prin ceea ce ai spus Tu. Iar dacă Tu ai spus aceste lucruri despre noi, nu sunt nebun să nu fiu de acord cu Tine, ci spun: „Amin!” Dacă Tu spui că eu sunt o soție curată, fără pată, spun: „Amin!” Nu voi merge înainte în funcție de ceea ce văd ochii mei sau de ce înțelege mintea mea, în funcție de înțelegerea mea, memoria sau conștiința mea, ci mă bazez numai pe credința în Cuvântul Tău. Tu ai dreptul să spui orice vrei despre mine, iar la ceea ce spui Tu, eu voi spune întotdeauna: „Amin!” „Diavole, data viitoare, când te vei ridica cu acuzațiile tale, te voi îndrepta spre Cuvânt pentru că am fost socotiți neprihăniți!” Am fost socotiți neprihăniți. De ce? Pentru că am fost înzestrați să credem Cuvântul. El ne-a pecetluit cu propria Sa Viață și propriul Său Duh. Noi credem Cuvântul lui Dumnezeu, iar profetul ne-a numit desăvârșiți, ca și cum nu am fi păcătuit. În cazierul nostru nu mai există nimic, totul a fost șters. Certificatul nostru de Căsătorie a fost pecetluit înainte de întemeierea lumii, iar acest Certificat de Căsătorie a fost deschis pentru mine, ca să-mi pot citi numele în Carte. Iar când am citit că numele noastre sunt pe Certificatul nostru de Căsătorie, nu am mai fost îngrijați, deoarece am înțeles că am biruit deja. În gândul lui Dumnezeu, suntem deja biruitori.

Să ne ridicăm cu toții în picioare. *„Așadar, acum nu mai există osândire în cei ce sunt în Hristos Isus.”*

Prieteni, să nu ieșiți din poziția voastră. Singurul fel în care Mireasa poate ieși din poziția în care a fost pusă, este prin necredință în Cuvânt. Eu am mai spus aceasta,

dar vreau să mai spun încă o dată, fiindcă știu că aceasta este o încercare, o ispită. Poate nu pentru toți, însă pentru unii este o încercare grea. Noi trebuie să credem Cuvântul. Această Mireasă trebuie să creadă tot Cuvântul. Dacă diavolul ne poate face să începem să ne îndoim de ceea ce spune Dumnezeu despre noi, nu credem Cuvântul.

Dacă diavolul poate să creeze un context, poate începe să ne arate slăbiciunile trupului, tărâmul din afară plin de greșeli și eșecuri, lucruri genetice lăsate de mama și tata, dacă el poate începe să ne arate aceste lucruri și ne poate face să ne îndoim de poziția noastră în Hristos, deși El ne-a descoperit deja cine suntem, ne-a spus deja printr-un profet cine suntem, aceasta este necredință. Așadar, noi trebuie să ajungem în locul în care să spunem: „Chiar dacă nu mă simt în stare, prin descoperirea dată de El cu privire la Cine sunt, voi spune ceea ce spune Cuvântul despre mine.” Ce spune Cuvântul? Că noi am fost socotiți neprihăniți, am fost sfințiți, am fost spălați de Apa Cuvântului, curățați prin Sânge și pecetluiți prin Propria Sa Viață. Acum, nu mai există nicio vină, nimeni nu poate aduce nicio acuzație aleșilor lui Dumnezeu.

Noi suntem fără vină, dar nu datorită meritului nostru sau datorită acțiunilor noastre, ci prin credința în Cuvânt. Noi vom crede ceea ce a spus El și nu vom mai îngădui ca pârâșul fraților să ne determine să spunem ceva diferit de ceea ce spune Cuvântul. Aceasta este foarte important! Nu este o simplă discuție. Nu este o adunare care să ne facă să ne simțim mai bine sau să facem mai bine, ci este o realitate vie cu care unii oameni se luptă zilnic, dar noi trebuie să fim în stare să spunem: „Nu contează cum mă simt, câte îndoieli am în mintea mea, există Ceva mai adânc decât mintea mea care spune că este adevărat. Este adevărat, întotdeauna a fost adevărat și întotdeauna va fi adevărat”.

Cât timp diavolul ne poate face să mărturisim ceva greșit, poziția lui este asigurată, dar Cuvântul ne pune în poziția noastră, deci să lăsăm Cuvântul să ne pună în poziția noastră. Nu gândurile noastre, nu minciunile vrăjmașului, ci să lăsăm Cuvântul să ne pună în poziție. Iar dacă ne ocupăm locul, pârâșul fraților nu are de ce să ne mai acuze pentru că noi credem Cuvântul. În timp ce Mireasa merge în sus, el coboară în jos.

Eu spun: „Doamne, ajută-mă să continui să urc tot mai sus, îngăduie ca descoperirea mea să urce atât de sus încât trupul meu să nu mai poată ține pasul și atomii mei să se schimbe.” Noi vom avea parte de o schimbare a dimensiunii. Continuați să urcați, să mărturisiți și să credeți! Nu-l mai lăsați pe diavol să vă mintă! Nu spuneți: „Păi, eu am încercat și am eșuat și iar am încercat!” Încetați să mai încercați și începeți să credeți! Începeți să mărturisiți și lăsați Cuvântul să vă pună în poziția voastră. Poate motivul pentru care eșuați atât de mult, este pentru că încercați prea mult. „Eu am încercat și am eșuat, frate Chad, apoi, iar am încercat și am eșuat.” Bineînțeles, pentru că ați încercat. Este ceva în neregulă cu a încerca? Bineînțeles că nu este nimic în neregulă cu dorința să-L slujim pe Dumnezeu și cu dorința să ascultăm Cuvântul Său, dar de ce nu începeți să credeți? De ce nu începeți să mărturisiți și să spuneți ceea ce spune Cuvântul?

Lăsați Cuvântul să vă pună în poziție, să vă spele, să vă sfințească, să fie întreaga voastră viață. Lăsați Cuvântul să vă pună în poziție, nu încercarea voastră. Dacă încercarea voastră din greu a pus lucrurile în ordine, înseamnă că dacă nu veți mai încerca, totul va deveni din nou greșit. Credeți pur și simplu! Spuneți: „Doamne, dacă Tu ai spus că sunt desăvârșit, voi spune: „Amin”. De ce? Pentru că aceasta este ceea ce a dorit El. El a dorit o Mireasă fără pată, fără zbârcitură și fără vină înaintea Lui, în dragoste. El a vrut să înfățișeze această Mireasă pentru Sine.

De multe ori, diavolul ne prinde cu religia și ne determină să spunem lucruri ca: „Îmi doresc atât de mult să-L slujesc pe Dumnezeu. Încerc atât de mult!” Dar diavolul ne-a păcălit cumva, ca să ne punem pe noi la mijloc. El ne-a păcălit făcându-ne să credem că noi putem face ceva. Aceasta este amăgire, prieteni. Noi ne punem pe noi înșine în fața Cuvântului lui Dumnezeu, punem dorința noastră de a-L sluji pe Dumnezeu mai presus de dorința Sa, aceasta fiind ca El să aibă o Mireasă a Sa. Așadar, să nu mai spunem: „Îmi doresc atât de mult să-L slujesc pe Dumnezeu!” Indiferent cât de mult ne-am dori noi, a trebuit s-o dorească și s-o câștige mai întâi El. Dacă nu ar fi vrut-o El, nu ar fi contat cât de mult ne-am fi dorit noi. Aceasta nu este decât o discuție religioasă. Dar s-o punem deoparte pentru că noi nu putem face nimic. Dacă nu ar fi făcut-o El pentru noi, am fi eșuat de nenumărate ori, dar eu cred că El a făcut-o înainte, că aceasta era în Carte și că acest Cuvânt este Adevărul, iar acest Cuvânt ne va pune în poziție, de aceea vom spune ceea ce spune El. Slăvit să fie Dumnezeu.

Putem continua așa toată seara, dar voi înțelegeți ce vreau să spun. Să spunem ceea ce spune Cuvântul pentru ca Diavolul să-și piardă poziția. Să ne rugăm.
Amin!